

Uskovaisten kohtelu seurakunnissa!

Yleensä kohtelu on asiallista, mutta poikkeuksia aina on!

Uskovaiset seurakunnissa saattavat joutua monenlaisen kohtelun alaisiksi!

Meitä uskovia on monenlaisia. Tuskin löytyy kahta samanlaista.

Uskovaisuus voidaan jakaa kahteen päälajiin:

1. On omavanhurskaita "hyviä uskovia." (Joiden uskovaisuus perustuu lain täyttämiseen!?)
2. On Jeesuksen evankeliumin vastaanottaneita; syntinsä tunnustaneita uskovaisia.

Näihin ryhmiin ottaa Raamattu kantaa seuraavissa jakeissa:

Luuk. 18;9 –14. "Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ("hyviä uskovia") ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen:"

"Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seiso ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani.

Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.' Mutta publikaani seiso taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään."

Jeesus jatkaa: Luuk. 5;32 "En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen."

"Jeesus sanoi: - Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat."

Me kaikki ihmiset olemme syntisiä. Jeesuksessa me olemme vanhurskaita!

Selventääkseni tätä jakoa, kerron erästä seurakunnasta esimerkin, jonka jäsenenä joskus olin. Siellä "hyvät uskovaiset" päättivät erottaa uskossaan epäonnistuneet syntiset. Minut erotettiin ensimmäisenä. Tosin siihen vaikutti ehkä myös se, kun estelin heitä tästä erottavasta toiminnasta.

Kun syntiset oli ensin erotettu, niin lopulta nämä "hyvät uskovat" alkoivat erottamaan toisiaan!

Ulosheittäjät esiintyvät "hyvinä uskovaisina." Minusta he eivät olleet erityisen hyviä, - eivät ainakaan olleet rakastavia, vaan paremminkin raakoja.

Säälimättä erotettiin esimerkiksi nuoret, jotka hiukan meikkasivat! He ovat nyt kaikki syrjässä hengellisistä asioista. Mukana oli monenlaisia syntisiä. Eräät erotettiin esimerkiksi siksi, kun he pitivät luvatta kokouksia kotonaan. He kun eivät kysyneet lupaa johdolta, niin he saivat lähteä.

Nämä erottajat ovat yleensä seurakunnan vanhimmiston jäseniä. Heillä pitäisi olla rakkautta ojentaa sellaisia, jotka eivät toimi seurakunnan kannalta oikein. On tietysti helppoa antaa eropaperi käteen ja toivottaa Jumalan siunausta!

Erottajat itse eivät tarvitse yleensä rakastavan Jeesuksen armoa. He tulevat hyvin toimeen oman uskonnollisen vanhurskautensa kautta. He täyttävät lain kirjaimen. He olivat ylpeitä paremmuudestaan. Heillä on varaa erottaa joissain asioissa huonommin pärjääviä syntisiä.

Minulle itselleni tämä asia on ollut alusta asti selvä, enkä ole siitä paljon kärsinyt. Omaiseni ovat sen sijaan saaneet kokea kylmää ja hyytävää käsittelyä, jossa armoa ei ole tunnettu. Sitä kautta on tämä asia aiheuttanut itselleni ja perheelleni monia ongelmia ja kärsimyksiä!

Monet ”uskovat” tahtovat tulla uskovaisiksi omin avuin!

Itse olin sellainen. Olin ollut noin puoli vuotta seurakunnan jäsenenä. Minua alkoi suuttutamaan kamalasti, kun saarnaaja puhui aina Jeesuksesta, eikä Herrasta ja Jumalasta.

Täytin lakia ja olin omin voimin pelastamassa itseäni!

Minä en tarvinnut Jeesusta. Pärjäsin aivan hyvin omin keinoin. Täytinhän minä käskyt suurin piirtein ja olihan minulla armo käytettävissä, tai ainakin niin luulin.

Aikani asiasta kamppailtuani tajusin, että kaikkihan on Jeesuksessa ja Jeesuksesta. Sen selvittyä täytyi Pyhällä Hengellä ja puhuin kielillä tuntikausia.

Jälkeenpäin olen miettinyt, mikä minulla meni pieleen.

Mark. 1;15. sanoo: Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi. Olin tehnyt vain parannuksen, mutta en uskonut evankeliumia, enkä ottanut Jeesusta vastaan.

Vieläkin vanhana uskovaisena olen löytänyt itseni palaamassa lain täyttämiseen. Minulla ainakin on siihen taipumusta. Totuus kuitenkin on, etten kykene lakia täyttämään. Vain Jeesus kykenee siihen. Hän on jo lain täyttänyt!

Olen tehnyt huomion:

- Pelkästään parannuksen tehneet täyttävät lakia ja perustavat uskonsa siihen!**
- Evankeliumin vastaanottaneet taas perustavat uskonsa Jeesuksen työhön!**

Me elämme nyt eksytysten pimeässä ajassa, jossa mihinkään ei voi luottaa. Erityisesti Jeesus Sana pyritään hävittämään pois käytöstä! Totuus pyritään muuttamaan valheeksi kaikin keinoin. Eduskuntakin on alkanut säätämään lakeja, jotka ovat Raamatun Sanan vastaisia. Kuulin jostain, että Suomi on ainut maa maailmassa, jossa perustuslaki on tehty Raamatun lakeihin perustuen.

Totuus on kuitenkin vielä olemassa. Totuuden tunnistamiseen on uskovaisille annettu Pyhä Henki, joka kertoo totuuden kaikista asioista.

Jeesus on vankka turva. Hän ei petä missään tilanteessa! Jeesus auttaa, kun mikään muu ei auta! Olen sen monta kertaa kokenut.

Uskon tulee olla Jeesuksessa ja vain Jeesuksessa!

Vaikka uskonelämämme on joskus alavireistä, me voimme kuitenkin iloita Jeesuksesta, joka on viimeisenä seisova multien päällä julistamassa voittoa synnistä, kuolemasta ja kaikesta pahasta. Me jotka pitäydymme Häneen, omine heikkouksinemme, saamme olla Hänen kanssaan tuossa tilanteessa ja edelleen iankaikkisuudessa!

Kirjoitan tästä asiasta siksi, että tahdon vahvistaa tällaisen kohtelun saaneita seurakuntalaisia! - Kerron asioista omien kokemuksieni perusteella.

Ei pidä katkeroitua Jumalaan ja jättää asioita sikseen, kuten moni on tällaisessa tilanteessa tehnyt! Kysymyksessä on todennäköisesti pimeyden henkivaltojen hyökkäys!

Tosin sitä voi olla vaikea ymmärtää, kun se tulee seurakunnan suunnasta ja toteuttajana on seurakunnan vanhimmisto!

Kannattaisi kuitenkin jatkaa tällä tiellä, sillä Jeesus ei ketään hylkää, joka on Hänet vastaanottanut. Pimeyden henkivallat haluaa vain kammata meitä tältä uskon tieltä pois. Se käyttää joskus seurakuntien vanhimpia hyväkseen, jotka eivät itse tajua olevansa eksyksissä ja ovat joutuneet kauas pois totuudesta! Tällainen ei ole kovin yleistä, mutta sitäkin kuitenkin on.

Liitän mukaan vielä erään kirjoituksen, joka liittyy tähän tilanteeseen! Sen otsikkona on

Käkikristityt!

Tämä kirjoitus on ollut alun perin julkaistu ”Hyvä Sanoma” lehdessä vuonna 1940.

Kirjoitus avaa ansiokkaasti tätä seurakunnissa piilevää vaaratekijää!

Löysin sen lehden, jossa kirjoitus oli ”vahingossa,” omakotitaloni pimeästä vintistä sahanpurujen seasta. Minulla kun oli juuri niinä aikoina erimielisyyksiä vanhimmiston ja pappien kanssa, koskien erottamisasioita.

Otin siitä lehden kirjoituksesta kopion ja jaoin seurakuntalaisille. Siitä nousi kova meteli.

- Kirjoitus sattui ilmeisesti asian ytimeen! Se käsitteli juuri seurakuntalaisten erottamisia, joista meillä oli kiistaa. Minua uhattiin erottamisella, jos en kumoa kirjoitusta. En ollut edes kirjoittanut sitä, joten en voinut sitä kumota. Minulle annettiin vaihtoehto: - Kumoa kirjoitus tai sinut erotetaan.

- Minut erotettiin!

Seuraavalla sivulla on löytämäni ”Hyvä Sanoma” lehden kirjoitus kokonaisuudessaan!

Se oli sanoma seurakunnalle. Sanoma myös toteutui.

”Käkikristityt”

- Kukkuu, kukkuu, kukkuu! - Kuule! Se on käki! Kevät on tullut, ja kohta on kesä. Käki tiedottaa kevään tulleeaksi, mutta harvat sen kukunnasta todella ilotsevat, - jos ajattelisivat lähemmin, m i n k ä l a i n e n lintu käki on. Käki on lintumaailman loinen, joka ei tee omaa pesää, vaan munii pikkulintujen pesään päästen siten poikasten kasvattamisesta. Se jättää sen tehtävän itseään paljon pienemmille ja heikoimmille linnuille.

- Olen parina kesänä seurannut käenpoikasen elämää. Viimeksi näin sellaisen erään tukkiläjän päällä, menin lähelle ja otin rohkean poikasen käteeni. Se teki päällään kummallista, inhottavaa kiertoliikettä ja luulinkin lintua sairaaksi. Samalla muistin, että kun käenpoika kuoriutuu munasta, alkaa se heti häikäilemättömän etuilemisensä. Kun se esim. on joutunut pienen paarmalinun pesään ja kuoriutuu munasta samanaikaisesti niiden omien poikasten kanssa, alkaa se voimakkaampana sysätä toisia pois pesästä. Voimakkaalla niskallaan ja päällään se pudottaa paarmalinun omat lapset toisensa jälkeen maahan, jossa ne heti kuolevat ja joutuvat muurahaisten saaliiksi, kunnes käki on yksinään pesässä. - Ja pieni tyhmä paarmalintupariskunta aavistaa kyllä, että heitä on petetty, mutta ei kuitenkaan jätä tätä röyhkeätä ja ahnetta hoidokkia oman onnensa nojaan. Syksyyn myöhään he ruokkivat tuota lastensa tuhoojaa, joka siihen mennessä on kasvanut monta kertaa suuremmaksi kuin kasvattajapariskunta.

Inhottava lintu on käki! Olen nähnyt sen lentelevän talon lähetyvillä. Silloin se ei kuku, vaan lentää, hiipii hiljaa etsien uhripesää. Sinä hetkenä, kun pikkulinnut sen huomaavat, ne kiivaasti viserrellen hyökkäävät rohkeasti sen kimppuun yrittäen ajaa sitä pois. Yhden käen elämä tietää 4—6 pikkulinnun kuolemaa.

Kun joutuu seuraamaan elämää Jumalan seurakunnassa ja sen monilukuisia eri jäseniä, ei voi olla joskus kauhulla huomaamatta sitä samaa ilmiötä on siellä kuin keväisessä luonnossa. - On olemassa myös ”**käkikristittyjä**” niin murheellista kuin asia onkin. Onnellinen se seurakunta, jossa on vain toisiaan rakastavia jäseniä - mutta siellä jossa rauha ja rakkaus on, sinne löytää tiensä vihollinen, tuo inhoittava ”**käki**”, joka pitää huolen siitä, että rauhan majoissa myöskin soraäänät pääsevät esille. - Se sirottelee ”käenpoikasia” sinne tänne.

Ehkäpä sinäkin, lukijani olet ”käkikristittyjä” nähnyt? Kyllä ne jo ensimmäisestä ääntelyistä tuntee. Kovaäänisesti he heti tutuksi tullessaan kerskaavat, kuinka kauan he ovat olleet uskossa ja koska he saivat minkin siunauksen Jumalalta. Näkyjä ja ilmestyksiä ei heiltä koskaan ole puuttunut. Heillä on Hengen lahjoja aina ollut runsaasti omien puheittensa mukaan, rukouksen kautta he ovat suuria aikaansaaneet, sairaita parantaneet ja johtaneet lukemattomia sieluja pelastukseen sisälle.

He tietävät seurakunnan kaikki asiat. - Kuka ne heille tiedottaa, sitä ei kukaan tiedä, mutta silti he ovat jokaisen jäsenen pienimmästäkin erehdyksestä selvillä ja kertovat sen edelleen: ” Oletteko kuulleet, että sekin on sellainen ja on tehnyt sitä ja tätä!” Ja: ”Kyllä minä sen, heti arvasin, ettei se koskaan ole uudestisyntyntykään” ”On minulla niin tarkka ja kokenut silmä, että huomaan heti, kenessä Jumala työtään tekee ja kenessä ei” Ja ajatella että sellainen huono ihminen saa vielä kuulua Herran seurakuntaan! Minä menen heti ja sanon saarnaajaveljille suoraan, että miksikä he eivät pidä vanhurskautta voimassa , ja sanonpa minä rikolliselle itselleenkin, että ymmärtää lähteä eikä enempää häpäise meidän Jumalamme nimeä.”

Siinä on jo käen ”kukuntaa”. Sekoittamalla uskovien asioita ja käymällä itse taitamattomasti käsiksi mahdollisiin epäkohtiin, he voimakkaampina työntävät monta heikkoa Jumalan lasta ulos seurakunnasta. Kuinka monen heikon ja horjahtaneen Jumalan lapsen pesän ovatkaan ”käkikristityt” ryöstäneet ja rakkaudettomalla työllä käytöksellä (puheittensa ”kiertoliikkeellä”) pesästä pudottaneet ja kavalaan maailmaan, vihollisen saaliiksi työntäneet!

- **Harvoin kukaan uskaltaa käydä heihin käsiksi.** Seurakunnan veljet eivät uskalla hevin ”käkiä” nuhdella eikä ojentaa, sillä he pelkäävät, että ne lentävät heidän silmilleen ja niin saavat ”käkikristityt” vuosikausia” toimia” ja repiä seurakuntaa ennen kuin heihin viimeinkin päästään käsiksi. - Ja kun ”käki” itse , on viimein ulkopuolella, pitää hän kovaa melua sielläkin koettaen oikeille lapsille kertoa, miten häntä on väärin kohdeltu ja kuinka kirous lepää koko seurakunnan yllä ennenkuin päätökset kumotaan. Vielä pesän ulkopuolellakin ollen he voivat monta turmella ja ryöstää heidän uskonsa

Erikoista valppautta tulisi paimenien ja vanhimpien veljien osoittaa, jotta ”käkikristityt” saataisiin pesän ulkopuolelle. - Sillä parannusta tekemään heitä ei voida saada. Kuka on ”käki”, se on sitä luontonsa perusteella, eikä se sitä itse näe, että hänessä mitään vikaa olisi. Se näkee vian kaikissa muissa vaan ei itsessään. Ei turhaan viisas Salomo sano: ”**Tiedä tarkoin miltä pikkukarjasi näyttää - pidä huoli laumoista.**” ”Käet” käyvät etupäässä pikkukarjan kimppuun, koska se on helpoin saalis. Kokenut kristitty harvoin saaliksi joutuu.

Kaikkein murheellisin tilanne on se, kun seurakunnan paimen ja toimivat henkilöt osoittavat ”käen” ominaisuuksia. - Se ilmenee silloin, kun omia lapsia aletaan töykkiä ja näyppiä ja toimitaan niin, että ne joutuvat pesän ulkopuolelle. Lopuksi ei seurakuntaan jää kuin ”emäkäki” muutaman käenpoikasen kanssa, joilla on paljon hengellistä puhetapaa, mutta kuolema on astunut elämän tilalle. Jumala armahtakoon seurakuntiamme ”käkikristityistä.” ja jokaista tämän lukijaa ja myös kirjoittajaa, ettei meissä näitä pahoja ominaisuuksia havaittaisi, vaan Herramme nimen kaikessa kirkastaisimme.